

μάθει ότι ο κουακερισμός τῷ κ. Φρεαρίτου προβαίνει μέχρι και διωξίματος τῶν νυκτερινῶν ἐπισκεπτῶν του.

Στέκεσθε εἰς τὸ κατῳφλι, καὶ ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν Κακούσην· ὁ Κακούσης εἶνε ὁ εἰσάγων καὶ συστήων τοὺς προερχομένους, ὁ γενικὸς διαγγελεὺς, ὁ Ἑρμῆς τοῦ Διός· ὁ Κακούσης σᾶς ἐνθαρρύνει. Προχωρεῖτε· φθάνετε εἰς τὴν ἐσωτερικὴν θύραν, ἀνεβαίνετε δυὸ τρεῖς σκάλας, ρίχνετε δυὸ τρεῖς ματιαῖς μέσαι Περιδιαβάζου ἐντὸς τῆς αἰθούσης μερικοί, ἤσυχα ἤσυχα· ἡ εὐρυχωρία ὅλης τῆς αἰθούσης δὲν διαταράσσεται· ὁ κ. Φρεαρίτης εἰς τινὰ γωνίαν φαίνεται σύννους. Προσφέρει· ἐπὶ δίσκου μαστίχα. Τὰ φαινόμενα δὲν εἶνε τόσῳ ἐνθαρρυντικά· ἀλλ' ἐνθυμείσθε τὰ διαδιδόμενα ὅτι ὁ Φρεαρίτης εἶνε ἐπιφοβός, ὅτι ἐργάζεται ὑπογείως, ὅτι δὲν εἶνε παράξενο ν' ἀκούσωμεν ἀπροσδόκητον ἀποτέλεσμα καὶ ἀντισυχεῖτε. Λίφνης ἀπέναντί σας παρουσιάζεται τὸ λευκὸν γέλεκον τοῦ κ. Ζυγομαλά· νὰ καὶ μία καλοσημαδίχ, μία καὶ μόνη, στοχάζεσθε, γελάτε καὶ φεύγετε.

Μετ' ὀλίγα βήματα εὐρίσκεσθε πρὸ τῶν δωματίων τοῦ κ. Μελά· ἀπέξω στέκουν πολλοὶ περίεργοι· τὰ παράθυρά του, χαμηλὰ, εἶναι ὀλάνοικτα, ὀλόφωτα· δύναται κανεὶς καὶ ἐξω τοῦ νυμφῶνος νὰ ἀπομένῃ νὰ καμαρώσῃ ἀρκετὰ, ἂν ὄχι τὸν ὑποψήφιον νυμφίον.—μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ νυμφίος αὐτὸς δὲν πέρνει, ἀλλὰ δίδει προίκες εἰς ἀντάλλαγμα τῆς μελλούσης νύφης του,—ἂν ὄχι τὸν νυμφίον, ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ νυμφῶνί του, τοῦλάχιστον. Μιμείσθε λοιπὸν τοὺς ἀπέξω,—δὲν ἔχετε καὶ τόσῃν ὀρεξιν νὰ ἀναπνεύσετε τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς αἰθούσης του,—καὶ περιορίζεσθε εἰς μερικά σουλατσαρίσματα, κατὰ μῖκος τῶν παραθύρων του. Ἄ! ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Μελάς, περιερχόμενος τὰ δωμάτια, καὶ συνομιλῶν, παιδρὸς καὶ μὲ χαμόγελο. Καὶ φαίνεται, ἔχει πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν του,—ὡς τὸ διεκήρυξε μάλιστα ρητορεύων,—ὡς ἔχει πεποιθῆσιν ὅτι εἶναι πλούσιος. Ἐπιβλητικὴ σιωπὴ ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ἐντὸς, ὡς ἂν ἀγορεύῃ ἀόρατός τις καὶ μὴ ἀκουόμενος ὑφ' ὑμῶν

— Θέλω νὰ ζητήσω τὸν θαλαμηπόλον καὶ τὸν ἡνίοχον ὑμῶν.

Ἀκριβῶς πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς ὑπηρετίης ζητῶν θέσιν προσήλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βαρόνου, ἐρωδιασμένος δι' ἐξαιρέτων πιστοποιητικῶν, συνιστῶντων αὐτὸν καὶ ὡς θαλαμηπόλον καὶ ὡς ἡνίοχον. Ὁ βαρόνος παραλαβάνων αὐτὸν, ὅστις ἠδύνατο νὰ πληρῶσῃ διπλὰ καθήκοντα, ἐξφωνοῦμαι ἀκόμη τὸν μισθὸν καὶ τὴν τροφὴν ἑνὸς ὑπηρετοῦ.

— Ἀγαπητέ μοι Πέδρο, ἀπάντησεν εἰς τὸν βραζιλιανόν, τίποτε δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀρνηθῶ λάβετε τὸν θαλαμηπόλον καὶ τὸν ἡνίοχόν μου.

Τοιοῦτοτρόπως καὶ ἔγεινε. Τὴν ἐπαύριον δὲ ὁ Φριδερίκος, ὁ ἐκπληρῶν τὴν ὑπηρεσίαν θαλαμηπόλου καὶ ἡνίοχου, ἀνελάμβανε τὰ καθήκοντά του, λίαν εὐχαριστημένος, διότι εὖρε καλὴν θέσιν πρὸς τῷ βαρόνῳ Δεσιμαίζ.

Ὁ Βαρόνος ἐβράδυνεν ὅταν ἠδύνατο τὴν μεγάλην καταστροφὴν, ἀλλ' ἐβλεπε μετὰ φρίκης πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ εὐρίσκετο εἰς στενοχωρίας. Οἱ πιστωταὶ του θὰ ἐδείκνυν τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ κομίζοντες τὰ σεσημασμένα ἐγγράφα κλητῆρες θὰ ἐνεφανίζοντο.

Ἠδύνατο δανειζόμενος ἀπὸ τὸν Πέδρο νὰ ρίψῃ ὀλίγην στάκην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πιστωτάς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις του, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἡ βραχυχρόνιος ἀναστολὴ πρὸ τοῦ χεῖλους τοῦ βαράθρου.

Ὁ Πέδρος ἦτο ἀγαθὸς βεβαίως νεανίας, ἀλλὰ τελευταῖον

Δημοσθένης, λέγων· «δεῖ δεῖ χρημάτων, καὶ ἀνευτούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν δεόντων γενέσθαι...» Διακρίνετε μίαν πλευρὰν τοῦ τοίχου κατελιγμένην ἀπὸ βιβλιοθήκη, γεμάτη βιβλία, ἄλλην πλευρὰν ἀπὸ βιβλιοθήκη γεμάτη καπέλλα· φαίνονται κατὰ εἰκόνες, κατὰ ἀνάγλυφα, κρεμάμενα.

Ἀλλὰ τὰ φῶτα δύο μεγαλοπρεπῶν κρεμαστῶν λυχνιῶν, ἐξόχως φωτεινῶν, ὡς νὰ τὰς ὑπέτρεφε λιροῦχον γκάζ, σᾶς θαμβώνει τὰ μάτια, καὶ ἀναγκάζεσθε νὰ ἀπομακρυνήτε, φοβούμενοι μὴ πάθετε ὀφθαλμίαν, καὶ λυπούμενοι διότι τόσῳ βρα χείας καὶ ἀνεπαρκεῖς ἐντυπώσεις συνεκομίσατε ἀπὸ τὰ σαλῶννα τῶν τριῶν.

Ὁνουλολοῦ.

ΛΟΙΜΟΚΛΟΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πειραιεὺς, 28 Ἰουνίου

Ὅτ' ἀνέγων τὴν ἐν τινι ἐφημερίδι δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἐν τῷ λοιμοκαθαρητίῳ, ἐπαρουσίασε συμπτώματα ὑπόπτα, καὶ ὅτι διετάχθη νεκροψία, ὅτ' ἐξ ἐπιστολῆς φίλου ἐπληροφορούμην ὅτι ἡ τῶν Ἀθηνῶν πόλις ἐταράχθη, καὶ ὅτι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλογίνοι στρέψαντες τὰ νῶτα πρὸς τὸν Μελᾶν καὶ τὸν Σοῦτζον, ὠμίλουν περὶ τοῦ ἀποθανόντος ἐν ἀγίῳ Γεωργίῳ, σατανικὴ τις ἰδέα μὲ κατέλαβε. Τί παράδοξον, εἶπον, οἱ παῖκται καὶ τῶν ἱερῶν ἀκόμη, νὰ ἐπαίξαν καὶ μὲ τὸ λοιμοκαθαρητήριον. Μεγίστη, εἶπον, εἶναι ἡ τῶν πνευματῶδων ποτῶν ἐν τῷ τόπῳ παρὰκαταθήκη. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὡς προληπτικόν, καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀντιφάρμακον τῆς χολέρας, εἶναι τὸ κονιάκ.

Ἰδοὺ περίστασις μεγάλῃς κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως. Τίς δὲν θὰ σπεύσῃ ν' ἀγοράσῃ πνευματῶδες ποτόν; Διότι, μὰ τὴν χολέραν, ἀδυνατεῖ τις νὰ πιστεύσῃ πῶς εἶναι δυνατόν εἰς θάνατος τόσον φυσικὸς, ἀνθρώπου τῆς ἐσχάτης τάξεως, κατεσκληρότος, καὶ προαποφασισμένου ὑπὸ τοῦ θεραπεύοντος αὐτὸν ἄλλοτε ἱατροῦ Φραγκοπαναγῆ, καὶ τούτου ἐν τῇ καθάρσει εὐρίσκομένου, πῶς εἶναι λέγω δυνατόν νὰ θέσῃ τὴν πόλιν

θὰ τὸν ἐβαρύνετο, ἔπειτα δὲ ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων, καθὼς μάλιστα εἶχε δηλώσει ὅτι προϋτίθετο νὰ διέλθῃ ἐν ἔτος εἰς Μαδρίτην.

Ὁ Δεσιμαίζ δὲν ἐγνώριζεν ἀκριβῶς ὅ,τι ὤφειλεν εἰς τὸν Κάστορα, ἀλλὰ τὰ διάφορα δανεισθέντα ποσὰ ὑπερέβαινον βεβαίως τὰς τετρακοσίας χιλιάδας φράγκων. Διὰ τὸν Πέδρο, τοῦτο ἦτο ἐλάχιστον, διὰ τὸν βαρόνον ὅμως ἦτο μέγιστον.

— Καὶ μολαταῦτα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν πρῶταν τινὰ ὁ Δεσιμαίζ ἐγειρόμενος, πρέπει νὰ μοὶ δανείσῃ σήμερον ἀκόμη ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων.

Εἶχε νὰ πληρώσῃ τὴν ἐπιούσαν εἰς τοὺς πιστωτάς του ἐξήκοντα χιλιάδας φράγκων.

Ἐνδυθεὶς ἔσπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέδρο, ἀλλ' οὗτος ἦν ἀπών.

— Ποῦ ἐπῆγεν; ἠρώσῃτε.

— Νὰ κάμῃ ἐν ταξιδίῳ.

— Ἐν ταξιδίῳ! Ἀλλὰ ποῦ;

— Δὲν μοὶ τὸ εἶπε.

— Πότε θὰ ἐπανεέλθῃ;

— Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας.

— Ὁ βαρόνος ἀπεσύρθη λίαν δυσηρεστημένος, γρυλλίζων, δάκνων τὰ χεῖλη του.

— Ἀνεχώρησε διὰ δέκα πέντε ἡμέρας, ἔλεγε καθ' ἑκὺν τὸν, τύπτων πυρετωδῶς τὸ ἔδαφος, ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ

ἐν ἀνθυγίᾳ, νὰ εὐρεθῶσι δ' ἐφημερίδες ν' ἀναγράψωσιν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν, τοιαύτην ἀποτρίπαιον εἶδωσιν, ἐνῶ γνωστὸν ἦτον πόσον ἤθελεν αὕτη ταράξει τοὺς πολίτας, καὶ ἦτις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ τόπου. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν μοι ἐπῆλθεν ἡ σατανικὴ ἰδέα τῆς κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεως. Θαρρεῖτε Ἀθηναῖοι! Μὴ ποτεῖσθε Πειραιεῖς. Καὶ σὺ Ἑλλάς ἡτύχει. Εἰς τοιοῦτον λαὸν ἡ χολέρα δὲν φθάνει. Ἐὰν ἀπειλῇται ὁ βλογιασμένος ὑπὸ τῆς εὐλογίας, ἄλλο τόσο φθεῖσαι καὶ σὺ τὴν χολέραν.

Ὁ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ ἀποθανὼν ἐπάσχειν ὑπὸ χρονίου δυσεντερικοῦ κατάρρου. Στεροῦμενος τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως, ἀθλίως διαιτῶμενος, καὶ ἐτοιμοθάνατος, προορισμὸν εἶχε τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν, διὰ τὸ ὅποιον καὶ διηυθύνετο. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὸ ἴδῃ.

Οἱ λοιποὶ πάντες χαίρουσιν ἄκραν ὑγείαν. Ἐν τῷ νοσοκομείῳ εὐρίσκονται τρεῖς πάσχοντες ἐξ ὀφθαλμίας καὶ εἰς ἐξ ἡπατικοῦ νοσήματος. Ποῦ καὶ πού παραπονεῖται τις διὰ κοψίματα, ἐπερχόμενα ἐκ τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ τῆς ἐν γένει διαίτης, ἀλλ' ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ κόψιμον δὲν αἰσθάνεται οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ καταβροχθίσῃ πέντε μερίδας φαγητοῦ.

Τὰ τοῦ ξενοδοχείου ἱκανῶς ἐτακτοποιήθησαν ἥδη ὁ τροφодότης τοῦ «Μεσολογγίου» μετετέθη ἐπὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Διατίμησις κανονίζουσα τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων ἐδημοσιεύθη ὁ ἄρτος πωλεῖται ἀντὶ 30—35 λεπτά, καὶ ὁ ἐκλεκτός πρὸς 40—45 κατ' ὀνάν. Αἱ τιμαὶ τῶν μερίδων μέτρια. Ἐκάστη τούτων τιμᾶται 60—80 λεπτά, τὰ μακαρόνια καὶ ἡ σουπα ἀντὶ 25 λεπτῶν. Ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις ὀπωρῶν, πλὴν τῶν πορτοκαλιῶν ἅτινα εἶναι δεκτά. Σαλατικά οὐδόλως.

Ἐπετρέπη δὲ—καὶ τοῦτο πρὸς ζημίαν τοῦ τροφодότης ξενοδόχου—ἡ ὑπὸ τρίτων ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πώλησις κρέατος καὶ ἄλλων ἐδωδῶν, ὧν ἡ τιμὴ μὲ ἐλαχίστην σχετικῶς διαφορὰν ἐκείνης τῆς παρ' ἡμῖν ἰσχυρούσης, ἐκανονίσθη, οὕτω δὲ ἔχομεν λοιμοκαθαρτήριον ἀρκούντως τακτοποιημένον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ Κυβερνήσεις καὶ Ἱατροσυνέδριον καὶ ὑγειονόμος πατρικώτατα μεριμνῶσι. Ἀλλὰ ποῦ νὰ οἰκονομή-

σῃς τὸν Ῥωμὶόν· αἱ ἀπαιτήσεις του εἶναι ἀτελεύτητοι· τὸ πεφυσιωμένον τινὼν εἶναι ἀνεξάντλητον· ὅπως ἐννοηθῇ καλῶς τί οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζητοῦν, σὰς λέγω ὅτι παρ' ἐνὸς Ἱατροσυνέδρου ἡξίου νὰ τοῖς προμηθεύσῃ βελόνας, κλωστὰς καὶ καρφίτσας διὰ νὰ ράπτωσιν αἱ γυναῖκες των. Τί κατάστασις εἶν' αὕτη νὰ μὴ ἔχωμεν βελόνας; Ἄλλος ἐξήτει παρὰ τοῦ ὑγειονόμου νὰ τοὺς πέμψῃ ἑκατὸν δραχμῶν γραμματόσημα, καὶ μαζεύῃ ὁ ὑγειονόμος ἀπὸ εἰκοσι λεπτά διὰ τὰ γράμματά των, καὶ ὅχι νὰ τοῦ δίδουν τὰ γράμματά των διὰ νὰ τὰ καπνίσῃ κλπ. Εὐα τις παρεπονεῖτο διότι ὁ ἱατρός εἶναι ὀλίγον ἡλικιωμένος. Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὑγειονόμος, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ὑπομένῃ.

Ὁποῖος ἔχει πολὺ πεπὲρι βάζει καὶ στὰ λάχανα. Ἡ παροιμία αὕτη κάλλιστα ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀτμοπλοίου τοῦ Γουδῆ, τελούντος τὴν καθαρσὶν τοῦ Μηταρχικῆ, νυκλώσαντος ἀγγλικὸν ἀτμοπλοῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μετενεγκόντος αὐτὸν ἐν Πειραιεῖ, πρὸ τοῦ ὁποίου μακρὰν τοῦ Κανθάρου καὶ ἐν ἀνοικτῷ πελάγει ἐγένετο ἡ ἐξομολόγησις τοῦ πληρώματος, ἐπεβιάσθη ἐπὶ τῶν «Σπετσῶν» τοῦ Γουδῆ ναυλωθεῖσιν ἀντὶ 300 φράγκων δι' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐπομένως αἱ καθαρτήριον νῦν «Σπέτσαι» θέλουσι πληρωθῇ δι' 24 ἡμέρας 6,300 δραχμάς. Ὡ χρῆμα χρῆμα! Ἐὰν καὶ ἄλλοι παραλῆδες ἀκολουθήσωσι τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῆς οἰκογενείας Χωρέμη—Μηταρχικῆ, ὁ ἅγιος Γεώργιος μεταβληθήσεται εἰς ναύσταθμοκαθαρτήριον λιμένα. Ἦδη ἡ ὄλιος ἀσυνήθης κτηρὶν σημαία κυματίζει ἐπὶ τοῦ «Μεσολογγίου», τῶν «Σπετσῶν» καὶ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου.

Ἐν τούτοις εἰς ὑποψήφιος Δήμαρχος μαθὼν ὅτι ἐν τοῖς καθαριζομένοις εὐρίσκονται καὶ καμμίᾳ εἰκοταρῶ μαῦροι ἐκλογεῖς, ἐτοιμάζει ἐν φιλανθρωπικὸν γεῦμα ἀφ' οὗ γνωπτὸν εἶνε ὅτι τὴν ἐκλογικὴν τελετὴν μακρόθεν θὰ ἴδωσι αὐτὸ θὰ πῇ τύχη. Φαντασθῆτε τώρα ἂν ἀπὸ εἰκοσι ψήφους κερδίσῃ ὁ εἰς ἡ χάσῃ ὁ ἄλλος! Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐκλογικῶν!!! τοῦ Κανθάρου, καὶ ἄλλων, ἐν ἐπομένῃ.

Λευκογιάννης

ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ, χωρὶς νὰ μοι εἰδοποιήσῃ, τοῦτο εἶνε ἀποτρίπαιον, κτηνώδες! Τὰ δὲ χρήματα, τῶν ὁποίων ἔχω ἀνάγκην ποῦ νὰ τὰ εὐρω; Ὁ Πέδρο θὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας· ἀλλ' ἐγὼ ἐξεύρω μὲ τί ἄγρια θηρία ἔχω νὰ κάμω, οἱ ἀχρεῖοι δὲν θὰ μὲ περιμένωσι. Τί νὰ κάμω;

Ἐπίεζε διὰ τῶν χειρῶν τὸ φλέγον καὶ κάθυγον μέτωπον αὐτοῦ.

—Τί νὰ κάμω; τί νὰ κάμω; ἔλεγεν.

Εὐθὺς ἰδέα τις ἐνεφανίσθη εἰς τὴν κεφαλὴν του. Ἐπέστρεψε ταχέως καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πέδρο Κάστορα.

—Ἐγὼ νὰ στείλω δύο ἢ τρία γράμματα, εἶπεν εἰς τὸν θαλαμηπόλον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε κύριος· θέλω νὰ γράψω αὐτὰ ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ Κάστορα.

—Πολύ καλὰ, κύριε βαρόνε.

Πάσαι αἱ θύραι ἠνεώχθησαν πρὸ αὐτοῦ. Ἀμα δὲ ἔμεινε μόνος ἐν τῷ θαλάμῳ, διευθύνθη πρὸς τὸ χρηματοκιβώτιον, κλονιζόμενος ὑπὸ νευρικοῦ τινος τρόμου.

Ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο ἢ τρία ἑκατομμύρια, ἐπιθύρειν, ὁ Πέδρο θὰ μοι ἐδάνειζε βεβαίως τὰς ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων, ὧν ἔχω ἀνάγκην· δύναμαι λοιπὸν νὰ λάβω καὶ ν' ἀντικαταστήσω ταύτας δι' ἀποδείξεως... Μάλιστα, ἀλλὰ τὸ κιβώτιον εἶναι κεκλεισμένον, ἡ δὲ θύρα καὶ τὰ κλειθρα εἶναι στερεὰ· χωρὶς κλειδί ἀδύνατον ν' ἀνοιχθῇ.

Οἱ σύρτες τοῦ γραφείου δὲν ἦσαν κλεισμένοι ὥς ἡ θύρα τοῦ χρηματοκιβωτίου, καὶ ἠδυνήθη ν' ἀνοίξῃ πάντας καὶ νὰ

ἐξετάσῃ, νὰ ἐρευνήσῃ πανταχοῦ. Οὐδέν. Φυσικῶς ὁ Πέδρο Κάστορα δὲν ἄφινεν ὅπου τύχῃ τὰς κλεῖδας τοῦ ταμείου του.

Ὁ βαρόνος ἔμελλε νὰ σύρῃ τὸν τελευταῖον σύρτην μετὰ μανίας, ὅτε οἱ ὀφθαλμοὶ του προσηλώθησαν εἰς βιβλίον τσεκίων τῆς προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς. Ἐλαβεν αὐτὸ, τὸ ἤνοιξε καὶ τὸ ἐκράτησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἐντὸς αὐτοῦ. Τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἐθριάμβευσε.

—Διατί λοιπὸν ὅχι; ἐπιθύρειν ὑποκώφως.

Ἐκάθισεν ἔμπροσθεν τοῦ γραφείου. Τὸ πρῶτον ἔνταλμα ἔφερεν ἡμερομηνίαν τῆς προχθесίνης ἡμέρας, περιπλέον, μετὰ τὰς ἐκτετυπωμένας λέξεις «πληρώσατε εἰς» ὁ Πέδρο εἶχεν ἀκάμην γράψῃ ἰδίᾳ χειρὶ «εἰς διαταγὴν μου». Ὑπελείπετο δὲ νὰ γράψῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς ποσότητος καὶ τὴν ὑπογραφήν. Ἀναμφιβόλως, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ Πέδρο Κάστορα προϋτίθετο νὰ ἀποσύρῃ ποσὸν τι οἶονδήποτε ἐκ τῆς προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς.

Ὁ βαρόνος εἶχεν ἐν τῷ θυλακίῳ ἐπιστολὴν τοῦ βραζιλιανοῦ, τὴν ὁποίαν ἤνοιξε πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἠσχέθη ἐπὶ φύλλον λευκοῦ χαρτοῦ εἰς τὴν ἀπομίμειν τῆς γραφῆς καὶ ἰδίως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πέδρο Κάστορα. Εὐχαριστηθεῖς ἐκ τῆς ὑπομονητικῆς ἐργασίας του ἐβύθισε τελευταίαν φορὰν τὴν γραφίδα ἐντὸς τῆς μελάνης καὶ θαρρύντως μετὰ χειρὸς ἀσφαλοῦς, μὴ τρεμούσης, ἔγραψεν δλόγραφον «ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων» καὶ ὑπέγραψε Πέδρο Κάστορα.

(Ἀκολουθεῖ)